

учване, което включва специално зададени въпроси. Тук са представени два метода за оценка на субективната линия на бедност:

- Метод на "минималния доход"² (Van Praag, Kerpeyn, 1973, с. 32-62). Въпросът за субективната оценка е следният: "Какво е според вас минималното равнище на чистия доход, необходимо на вашето домакинство, "да свържете двата края"?". Получените отговори (y_{min}) зависят от дохода (y) и емпирично се оценява следното лог-нормално уравнение: $y_{min} = a_0 + a_1 \ln y + \varepsilon$. Лицата с доход $y > y_{min}$ не считат себе си за бедни, докато лицата с доход $y < y_{min}$ се определят за "свързващи двата края". Границата на бедност се определя при условие $y = y_{min}$, т. е. $PL = a_0 / (1 - a_1)$.

- Метод на "оценка на дохода" (пак там). Основава се на субективно оценяване на индивидуалната функция на благосъстояние. Това става чрез въпрос, засягащ субективната оценка на анкетираните за тяхната индивидуална функция на благосъстояние, измерена чрез равнището на доходите - $U_i(y)$. В конкретния случай се разграничават пет вербални равнища: 1. Мизерно; 2. Бедно; 3. Би "свързвало двата края", без да е добре; 4. Би живяло добре, но без лукс; 5. Би живяло много добре, с лукс.

Индивидуалните функции на благосъстояние $U_i(y)$ се изчисляват с помощта на лог-нормалната функция на разпределение, която има вида: $U_i(y) = \Lambda(y; \mu_i, \sigma_i^2) = N(\ln(y); \mu^i, \sigma_i^2)$, където $\Lambda(\dots)$ и $N(\dots)$ означават съответно лог-нормалната и нормалната функция на разпределение с параметри μ и σ .

Параметрите на функцията се изчисляват за всяко домакинство поотделно на основата на посочените отговори за отделните равнища: $\mu_i = 1/5; \sum_{j=1}^5 \ln(C_{ij}); \sigma_i^2 = 1/4 \sum_{j=1}^4 (\ln(C_{ij}) - \mu_i)^2$, където C_{ij} представляват отговорите на зададения въпрос на i -ото домакинство.

Емпиричните изследвания показват, че μ_i зависи главно от дохода (y) и броя на членовете в домакинството (fs): $\mu_i = b_0 + b_1 \cdot \ln(Y) + b_2 \cdot \ln(Fs) + \varepsilon$, където b_0, b_1 и b_2 са параметри на модела. Границата на бедност се изчислява на основата на оценките за b_i и арбитражно определяне на едно минимално равнище на благосъстояние². Дадено домакинство ще се счита за бедно, ако неговият доход е по-малък от *a priori* зададено равнище: $U_i(y) \leq \delta$, където δ е число в интервала $[0, 1]$, съответстващо на минималното равнище на благосъстояние. Оттук линията на бедност (PL_δ) се намира, като се приеме условието, че $\ln(y) = \ln(y_\delta)$, т. е.: $Y^* \delta = \exp((b_0 + b_2 \cdot \ln(F_s) + \sigma \cdot \Phi^{-1}(\delta)) / (1 - b_1))$.

² В случая се изхожда от презумпцията, че бедността е състояние на нисък жизнен стандарт. Определението на минималния жизнен стандарт е в компетенциите на съответните оторизирани органи (правителство, парламент и др.).